

eller dens Udfædelse være vedtagen paa grundlovmæssig Maade. Vi maae have givet vort Samtykke dertil, og ikke blot vi, men ogsaa de efterfølgende Rigsdage maae have gjort det. Den ærede Rigsdagsmand siger: fordi jeg giver en saadan Fællesforfatning, derfor har den ikke Noget at betyde, førend de efterfølgende Rigsdage senere give deres Samtykke til Conseqventsen deraf. Men det lader sig slet ikke gjøre. Man kan ikke stille noget Saadant op og sige, det skal være den Fane, som skal være gjældende i hele Monarchiet, som Alle skulle gaae efter, og dog skal det ingen Betydning have, førend de efterfølgende Rigsdage give deres Samtykke dertil. Der kan ikke være 2 Grundlove. Vi maae leve efter den Grundlov, som vi have, indtil den paa grundlovmæssig Maade forandres, og derfra kan man ikke komme bort. I alt dette er jeg ganske enig med den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad). De andre Spørgsmaal, som her ligge for, ere af meget liden Betydning. Jeg skjønner ikke, at man bedre vedligholder den „historiske Traad“ ved at give en ny Grundlov, som hedder: „Danmarks Riges Grundlov, forandret til Kongeriget Danmarks Grundlov for dets særlige Anliggender“, end ved at give en Lov, som hedder: „Forandringer i Danmarks Riges Grundlov“. Ligeledes synes det mig af meget ringe Betydning, om man siger i en af de Paragræfer, som vi tidligere have vedtaget: „Følgingsmaaden ordnes ved Lov“, eller: „en Lov ordner Følgingsmaaden“. Det forekommer mig meget ligegyldigt. Alle disse enkelte Paragræfer, som vi tidligere have vedtaget, og hvorom der her kan være Spørgsmaal, kunne ved en lille Redactionsforandring, som fremkom ved 3die Behandling, komme til at passe til hvilken Form man vil.

Ordføreren: Jeg skal ikke forfølge denne Forhandling længere, som egentlig ikke her hører hjemme; jeg skal kun endnu engang gjøre opmærksom paa, at, hvad jeg har udtalt, det har jeg sagt med den Tilføining: uden at præjudicere den nærværende Forsamling. Om det skulde komme saavidt, hvilket jeg haaber aldrig skal see, beroer paa de

ærede Herrer selv; thi de have jo et hyppeligt Middel til at undgaae al Fare af den Art, og det er at støtte med den samme Myor og den samme Nidkærhed den nærværende Regjering og drive den fremad; thi saa ville de undgaae alle disse Banskæligheder. Havde de gjort dette tidligere, saa havde de altid havt gunstigere og gunstigere Regjeringer for at udvikle Sagen i den Retning, de ønskede; lad dem nu betræde den Vej — og jeg skal vist ikke være den, som skal forstyrre dem i deres Bevægelser.

S. Sage: Maafee jeg tør rette det Spørgsmaal til den ærede Ordfører, om den Fællesforfatning, han, saafremt han var Minister, vilde publicere, kun skulde være en almindelig Plan, en Tanke, som den s. Ex. en Skribent kunde fremsætte og udvikle i et eller andet Skrift, eller om det skulde være et fuldstændigt udarbejdet Forfatningsudkast, bestemt til at træde ilive. Jeg forstaaer aldeles ikke, hvorledes man kunde give en saadan Fællesforfatning med nogetsomhelst Slags Gyldighed uden at krænte Rigsdagens grundlovmæssige Ret. At en Minister træder op som Skribent, kan jeg derimod nok forstaae; men det bliver da ikke en Regjeringshandling.

Formanden: Jeg skulde dog ønske, at den ærede Ordfører ikke vilde besvare dette Spørgsmaal. Det er et Incidentspunct, som er bragt ind, og som er tilstrækkeligt udviklet af de forskjellige Talere, der have yttret sig. Men yderligere desangaaende at føre nogen Discussion, tror jeg ikke vilde være ønskeligt.

Monrad: Maafee jeg maatte bede den ærede Formand om Ordet for en personlig Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Monrad: Jeg er overbevist om, at den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgfreds (Tscherning) aldrig, naar det kom til Stykket, vilde foretage sig Noget, der strider imod Grundloven, og jeg har kun yttret mig paa den slette Maade, fordi jeg har havt Frygt, for at hans her udfæstede Vittringer muligen kunde blive opfattede, som om man kunde vente Understøttelse herfra for den af